

יום רביעי, א' בסיוון תשפ"ה

28 במאי 2025

נאומו של מפקד חטיבה מרחבית "בנימין" היוצא, אלוף-משנה לי מתוך חילופי מפקד חטיבה

מרחבית "בנימין"

"מסע מוצלח אינו מסתיים לעולם- הקילומטרים כן. אך הזמן נשאר חקוק בתוכך- הופך לחלק ממך. בסוף המסע אני אסיר תודה, כאילו הדרך עברה בתוכי ולא אני עברתי בתוכה".

אורחים נכבדים, בראשות מפקד פיקוד המרכז, האלוף אבי בלוט ומפקד אוגדת איו"ש תת-אלוף יקי דולף, מכובדי כולם. היום מסתיימת תקופת הפיקוד שלי על חטיבת בנימין, רובה ככולה תוך כדי מלחמת 'חרבות ברזל'. המלחמה הציבה בפנינו אתגרים רבים אך גם הזדמנויות לעיצוב המרחב וייצובו, ויצירת מציאות ביטחונית טובה יותר לאורך זמן. לצד בניית האמון עם התושבים ביכולת שלנו כחטיבה להגן ולאפשר ביטחון, יישמנו בשטח את התפיסה המבצעית 'המעין הפועם' שהביאה להישגים משמעותיים. השטחנו את גרף הטרור העממי שהיה במשך שנים הגבוה ביותר באיו"ש, עבדנו מידי לילה וסיכלנו מאות פיגועי טרור, פעלנו בכפרים ובעיר רמאללה במהלך היום ויצרנו חופש פעולה מבצעי לראשונה זה שנים רבות, בנינו מוצבים חדשים, סללנו צירי ביטחון, חיזקנו את מחלקות ההגנה בישובים והפכנו לחטיבה הדיגיטלית הראשונה בצה"ל, מה שבא לידי ביטוי באלפי פעולות אוטומטיות שהפכו אותנו מחכמים לנבונים ומסכלים. את כל אלו עשינו בשקט כאשר פעלנו לפי הכלל שאנחנו בוחנים את עצמנו במעשים ותוצאות ולא בדיבורים, או כפי שציטטה לי השבוע תושבת בנימין את יהודה עמיחי "בארץ הלוהטת הזאת, מילים צריכות להיות צל".

התפיסה המבצעית צמחה מלמטה והייתה לתוכנית עבודה מפורטת המשלבת חשיבה יצירתית וחדשנות והובלה ע"י מטה החטיבה הבנוי ממצוינים אחד אחד ומשותפים רבים, יחדיו יצרנו מערכת מבצעית אחת שמספקת ביטחון ותחושת ביטחון לתושבים. הדרך הייתה קשה ומלאת אתגרים וגם נכשלנו כאשר לא הצלחנו למנוע את רציחתם של תושבי הגזרה במס' פיגועי טרור, זיכרונם ודמותם היוו לנו מוטיבציה וחובה ללמידה מבצעית לשיפור יכולותינו בצניעות וענווה.

כשנבחרתי לפקד על החטיבה, התרגשתי וחשתי את חשיבות התפקיד והמעמד ואת כובד האחריות שאני עומד לשאת על כתפיי. לא שירתתי במרחב בנימין לפני כן, מה שגרם לי לעלות על בגדי הטיולים, לשים כובע, תיק על הגב, לחבור לז'אבו ז"ל ולחברים נוספים ולטייל הלוך ושוב במרחב ארץ בנימין. כשסיירנו לא דיברנו על ביטחון וגם לא על צבא, שם דיברנו על ההיסטוריה, על הפרחים, העצים, ההרים ועל הציפורים- נשמתי ולמדתי את המקום עמוק לתוך ליבי. בטיול האחרון נטעתי עץ. לא, לא תמצאו אותו בשטח, העץ הזה נטוע בתוכי, והעץ הזה צמח בי יום יום, היכה את שורשיו מטה וענפיו הגיעו מעלה, מעלה. קבלת ההחלטות היומיומית שלי כמפקד החטיבה הייתה אין סופית, הייתי זקוק לכל יכולותיי, אותם רכשתי לי במהלך השנים. כדי לקבל החלטה נכונה ומדויקת, היה לי צורך באינטואיציה פיקודית ומנהיגותית שתאפשר לי להצליח לנווט בתוך עולם שלם של שיקולים שאיש מלבד אלו המבצעים את התפקיד לא יבין- אותה אינטואיציה ותחושת בטן שאפשרו החלטה בשניות, מקורה בעץ הנטוע בתוכי.

אם תסתכלו מאחורי, ההר הגבוה הנישא ומהווה לי נוף יפה, הר בעל חצור, הוא לא רק הר יפה. "קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה, כי לך אתננה" שם ממש, מקבל אברהם את ההבטחה האלוהית על ארץ ישראל לפני כ-4,000 שנים. בהרי גופנא שברקע לחמו בגבורה המכבים, לכאן הם כנסו ברגעים הקשים וניצלו את הקרקע ללחימת גרילה מרשימה כנגד כל הסיכויים - זהו המבצר הלאומי של ארץ ישראל.

פה ממש למקום הזה שאנו נמצאים בו "יצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש, ויקח מאבני המקום, וישם מראשתיו, וישכב, במקום ההוא. ויחלום, והנה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה, והנה מלאכי אלוהים עולים ויורדים בו. והנה ה' ניצב עליו, ויאמר אני ה' אלוהי אברהם אביך, ואלהי יצחק, הארץ אשר אתה שוכב עליה לך אתננה, ולזרעך". אלו הם שורשי העץ שלי, הם והאמונה שלי במדינת ישראל, בעם ישראל ובצדקת הדרך אפשרו להיות מח"ט בנימין בשנתיים האחרונות.

את התפקיד המשמעותי לא הייתי יכול לעשות ללא אנשי החטיבה והשותפים למסע. ברצוני להודות להם במעמד זה.

מפקד הפיקוד, אבי, אתה זה שקלטת אותי בראשית הדרך, חנכת, הדרכת ועיצבת את התפיסות שלי, למדתי מניסיוןך המבצעי ומחוכמתך. למפקד שלי, יקי, אתה בחרת בי לתפקיד, האמנת בי, חיבתך, דיברנו כל יום, התייעצתי עימך רבות. זכיתי למפקד נבון, מקצועי, שולט בפרטים ואוהב אדם. תודה על חופש הפעולה ועל זה שאפשרת לי לעשות את הדברים בדרך שלי. הסמח"טים, צ' וד', תודה והערכה על זה שהייתם שם לציד, או יותר נכון איפה שאני לא הייתי, בלויאליות וחברות השלמתם אותי ונתתם מענה לחסרונותיי.

לרמ"ט ומפקדי הגדודים של החטיבה - אני זוכר את המפגש הראשון שלנו עוד לפני שנכנסתי לתפקיד, אמרתם לי שאתם מעריכים את הפגישה והמשכתם בציניות שניפגש בפעם הבאה בשיחת הסיכום. בזמן הזה הפכתם למג"דים סדירים, הובלתם במנהיגות מרשימה את הגדודים להצלחה משמעותית בכל לקצינים והנגדים ולכל חיילי החטיבה- ראיתי אתכם מידי יום עובדים קשה בשקט ובצניעות- גאה בכם, תודה.

לחבורת הפיקוד שלי בראשות א' הרל"שית- תודה ענקית על הדבקות במשימה - אתם מייצגים מערכת של אנשי צללים שעובדים קשה ולא זוכים לטקסים מפוארים אבל דעו לכם ממפקד הנפה דרך הרכז בשטח ועד לדסקאית ולחוקר שאנחנו מוקירים את העבודה המדהימה שלכם ויודעים שאין לנו יכולת לתפקד בלעדיכם. לרמת"קים ק', ח' וא', תודה והערכה רבה על ההחלטות הקשות והיכולת שלכם לנווט במצב בלתי אפשרי שבראש מעיינכם ביטחון התושבים לפני הכל.

למפקדי תחנות משטרת בנימין ומודיעין עלית- גיל וג'רבי- הערכה רבה על שותפות מבצעית והישגים בלתי רגילים במהלך השנתיים האחרונות. אנשי הביטחון במועצות בנימין, בית אל, בית אריה- עופרים ומודיעין עלית- הערכה ותודה אישית על האכפתיות ושיתוף הפעולה, שילבנו זרועות ויחדיו שימרנו את החיבור החזק והמיוחד שלנו. ראש מועצת בנימין מר ישראל גנץ וראש מועצת בית אל מר שי אלון, הייתם לי חברי אמת ונתתם עצות זהב במעלה הדרך, גם כשלא תמיד הסכמנו, ידענו לדבר על הכל, ולהוביל את האזור תוך החלטות קשות ועם מנהיגות אזרחית ראויה לדוגמא.

אנשי חטיבה 55 שבאו לכאן בנציגות מכובדת, אוהב אתכם מאוד ובעיקר גאה בכם על הלחימה בשבעה באוקטובר, ברצועת עזה ובעיקר גאה בכם על הלחימה בשבעה באוקטובר, ברצועת עזה ובלבנון- אתם עמוק בליבי.

למשפחה המיוחדת שלי בהובלת המנהיגה שלנו בבית וחברתי הכי טובה אלינור. ארבל, נתאי וכרמל- תודה בעיקר על הסבלנות והיכולת לשמור על המשפחה שלנו גם כשזה לא 24/7 ביחד. אנחנו בתחילתו של מסע משפחתי מרתק לייצג את צה"ל ומדינת ישראל בארצות הברית, ולזמן איכות משפחתי שכולנו כל כך מחכים לו.

ע' אחי, עשיתי הכי טוב שלי ועכשיו תורך, אני מעביר לך היום את הפיקוד על החטיבה וסומך עליך שתשתמש ביכולות המבצעיות שלך ובניסיוןך הפיקודי להוביל את החטיבה קדימה, יש עוד הרבה עבודה. "אדם יוצא מבית, והבית אינו יוצא מן האדם. הוא נשאר על קירותיו ועל התלוי בהם, ועל חדריו ודלתותיו הנסגרות בזהירות. או כי הבית מתרחב והולך ונעשה לדרכים שבהם ילך זה שיצא מהבית" תמה תקופת פיקודי - המשימה ממשיכה.